El Partit Popular a Figueres: una ruptura anunciada

Els dos edils van per lliure mentre que el partit diu que treballa per reconduir la situació

Les divergències internes se succeeixen des que els populars van decidir posar l'actual portaveu, M. Àngels Olmedo, al capdavant del partit. El número 2 ja de l'anterior cap de llista, Joan Casas, esperava succeir-lo però no ho va aconseguir. La lluita interna perdura des del 2011, quan van aconseguir el tercer edil, però amb la davallada en aquests comicis el trencament s'ha accentuat. Ja no es parlen i voten per separat encara que el partit miri cap a una altra banda.

GEMMA TUBERT | DDG

El PP de Figueres, igual que altres formacions, pateix des de fa anys crisis cícliques. Els lideratges dels partits solen ser un motiu habitual de discrepàncies i, segons sembla, aquest ha estat també el punt de partida de la crisi que els populars de la capital altempordanesa arrosseguen des de les eleccions municipals de 2011. La situació, lluny d'apaivagar-se, ha arribat a tal punt que els dos regidors que la formació va aconseguir en aquests comicis ni tan sols es dirigeixen la paraula, voten pel seu compte en pràcticament totes les votacions dels plens i, fins i tot, l'edil Diego Borrego ha arribat a posar de manifest que no té clar on ha dipositat els diners d'assignacions al partit la seva portaveu, M. Àngels Olmedo, des de fa quatre anys. Mentrestant, la direcció del PP sembla que es fan els sords i, en algunes ocasions, ha arribat a negar tal nivell de trencament. Ara, però, i preguntats per aquest diari, diuen que estan intentant resoldre el que consideren "criteris diferents".

Any 2011. La direcció del PP decideix que Olmedo sigui la cap de llista per a les eleccions municipals. La decisió la converteix en la successora de Joan Casas i relega de nou al segon pla Borrego, que ja anava de número dos amb ell. La decisió no agrada no només a Borrego sinó tampoc a una part del partit. Ningú vol donar noms ni fer declaracions oficials però les discrepàncies es fan públiques, encara que oficialment es continua negant. Els populars aconsegueixen tres regidors i l'eufòria sembla que apaivaga els ànims. Almenys de cara a la galeria. Malgrat alguns pics de discrepàncies, els tres regidors sempre neguen en públic cap mala maror. En una roda de premsa el 2012, de fet, van arribar a qualificar-ho "d'escàndols del Lecturas". El cert és, però, que les divergències no han deixat mai d'existir i, al contrari del que alguns han pretès fer veure, no han fet més que augmentar. I de nou van repuntar quan el partit va decidir mantenir per aquestes passades municipals Olmedo com a cap de llista.

Borrego va mantenir el segon lloc de la llista i la situació va fer aflorar de nou els malentesos que, de fet, mai havien desaparegut. El principal problema va arribar amb la davallada electoral amb la pèrdua d'un dels tres edils. Olmedo i Borrego es quedaven sols -en principi, a l'oposició- davant d'un Ajuntament dividit i amb un Govern per formar amb múltiples dificultats. L'acord sociovergent es va materialitzar pràcticament la mateixa nit electoral però els dos partits no sumaven majoria i la ronda de contactes es va intensificar.

El primer escull passava per poder aprovar els sous i dedicacions i necessitaven, almenys un vot favorable. Poc abans del primer ple on es va debatre l'assumpte el Govern va anunciar un acord amb els populars que incloïa tres punts: la consecució dels pisos per a gent gran, participar en les decisions al barri de Sant Joan i en el desencallament de la Sala Edison. A l'hora de la votació, però, els edils es van fer enrere. El Govern va ha haver de rebaixar un 10% l'increment de les retribucions i la retirada de la dedicació exclusiva de l'alcaldessa, Marta Felip, que la veia "compensada" amb una dedicació a la Diputació. D'aquesta manera, l'equip passava a tenir-ne tres d'exclusives i dues de partcials. La votació es va aprovar amb el suport de Borrego. El trencament era ja imparable.

El pacte entre el PP i el Govern es va signar el 7 de juliol. Segons va explicar el PP, després dels fets, es va negar a asseure's a negociar amb Olmedo. La decisió es va comunicar a la direcció del partit i es va acceptar que fos Borrego qui ho fes i també va acceptar l'acord. El van signar l'alcaldessa, Marta Felip, Borrego i el tinent d'alcalde, Pere Casellas. Per això i perquè no va intervenir en les negociacions, la portaveu se'n va sentir al marge. L'acord vetava Olmedo i permetia que Borrego assistís a les Juntes de Govern (amb cobrament d'assistència inclòs) i un lloc a la Fundació del Patronat de l'Hospital de Figueres. També les explicacions que Felip va donar en aquell ple.

La direcció evita la polèmica

Pocs dies després d'aquest episodi, Olmedo va organitzar una roda de premsa en què va anunciar que havia denunciat Borrego al Comitè de Garanties Estatutàries per "deslleialtat". A més, va dir que l'edil no estava autoritzat per signar aquell pacte al marge de la portaveu. Olmedo va reconèixer aleshores, també, que no el volia com a número 2 però que li havien imposat. També que estava pendent d'una reunió amb Enric Millo.
Des d'aleshores, la formació ha anat accentuant les desavinences fins al punt que als plens cadascú vota pel seu compte. De fet, al darrer Borrego va donar suport a la compra del local buit del Sant Pau. Un polèmic lloguer que el seu partit va portar a Antifrau. Però no només això. Borrego va arribar a fer un prec al Govern per saber la quantitat de diners en forma d'assignacions que s'han fet al partit des del 2011. Unes insinuacions que, després, tots dos es van negar a explicar. Mentrestant, el partit es fa el sord i es nega a fer declaracions oficials. Fins i tot, en alguns moments ha arribat a desmentir-ho. La situació ja és tal que ara manifesten que s'estan fent trobades amb els implicats, que tenen "criteris diferents" i que intentaran arribar a un punt de consens.

Font del document:
http://www.emporda.info/comarca/2015/11/29/partit-popular-figueres-ruptura-anunciada/294025.html?utm_source=rss